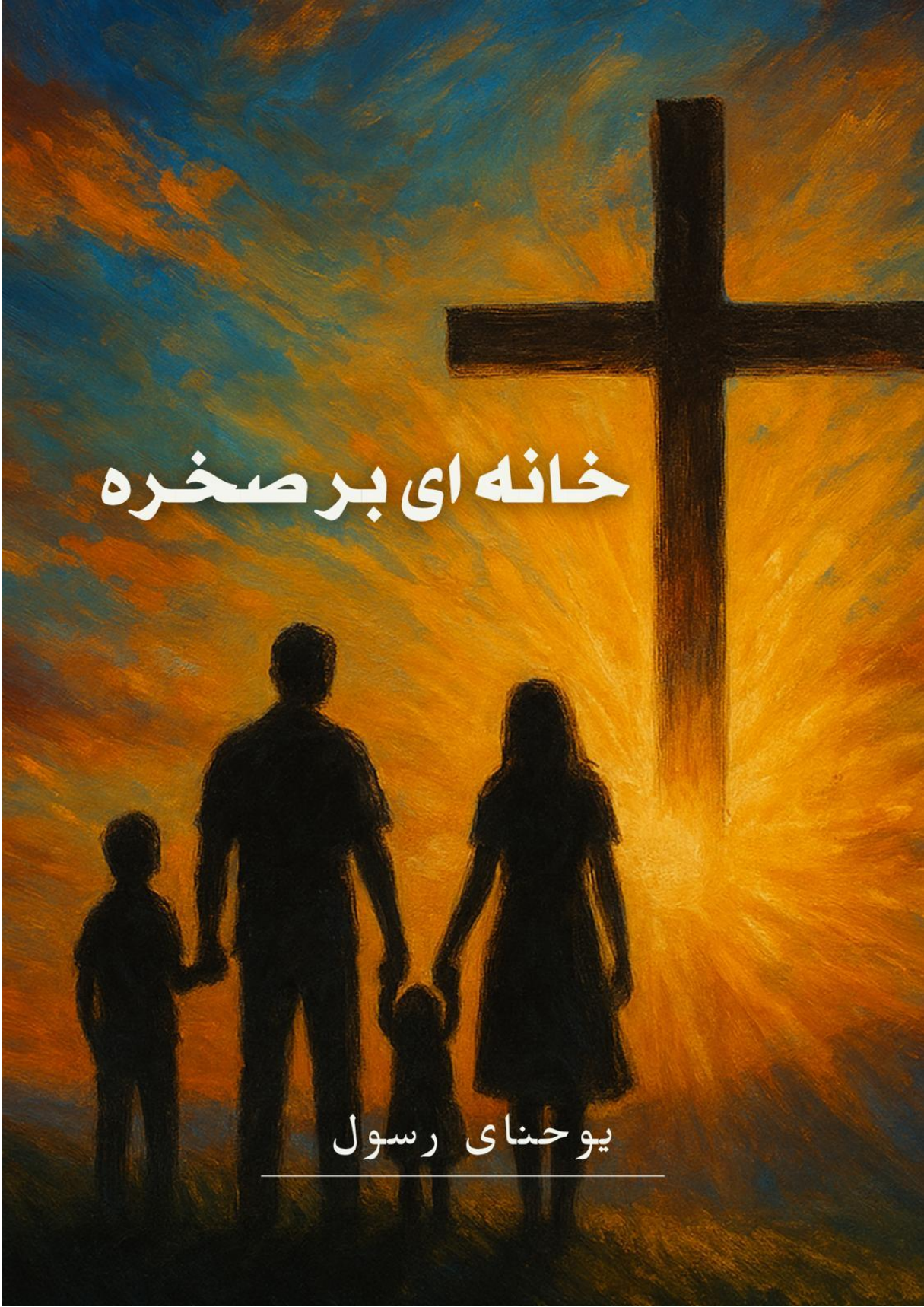

The image is a religious painting. In the foreground, the silhouettes of a family—a man, a woman, and two children—are shown from behind, holding hands and looking towards a large, dark wooden cross. The cross is positioned on the right side of the frame. The background is a dramatic sky with warm, golden-yellow and orange tones, suggesting a sunrise or sunset. The overall mood is one of hope and faith.

خانه ای بر صخره

یوحنا ی رسول

نویسنده: مهدی بادان فیروز (یوحناى رسول)

تمامى حقوق این اثر متعلق به نویسنده است. هرگونه کپی بردارى، بازنشر یا استفاده تجارى بدون اجازه کتبى نویسنده ممنوع است.

فهرست مطالب

1. هدف از نگارش این کتاب.....1
2. مقدمه.....2
3. فصل اول: منشأ و هدف خانواده در نقشه الهی.....12
4. فصل دوم: نقش مرد در خانواده مسیحی.....17
5. فصل سوم: نقش زن در خانواده مسیحی.....23
6. فصل چهارم: ارتباط میان والدین و فرزندان.....28
7. فصل پنجم: حل تعارض ها در خانواده.....34
8. فصل ششم: رابطه جنسی در ازدواج مسیحی.....40
9. فصل هفتم: زمانی که فقط یکی از زوجین مسیحی است.....45
10. فصل هشتم: خانه‌ای که خدا آن را بنا می‌کند.....50
11. فصل نهم: عشق در خانواده، بر اساس حقیقت کلام خدا.....56
12. دستورالعمل عشق ورزیدن برای زوج ها.....64

هدف از نگارش این کتاب

کتاب «خانه ای بر صخره» با اشتیاقی عمیق و مسئولیتی روحانی نوشته شده تا به خانواده های مسیحی امروز کمک کند خانه هایی بسازند که جلال خدا را منعکس کنند. در دنیایی که ارزشهای الهی در خانواده ها نادیده گرفته می شود، این کتاب مانند نوری از کلام خدا، اصولی بنیادین، عمیق و کاربردی را ارائه می دهد تا مردان، زنان و فرزندان در اتحاد، تقدس، و محبت الهی زندگی کنند.

این کتاب فقط یک نوشته الهیاتی یا تعلیمی نیست؛ بلکه راهنمایی عملی برای عمل کردن به حقیقت کلام خدا در بستر واقعی زندگی خانوادگی است. فصل های کتاب با مثالها، آیات، تمرین ها و راهکارهای مشخص طراحی شده اند تا هر زوج یا والد بتواند آنها را اجرا کند.

تأکید می کنم: اگر با ایمان، قلب باز، و تصمیم عملی به نکات این کتاب عمل کنید، می توانید با اطمینان ایمان داشته باشید که نتایجی شگفت انگیز، برکات روحانی، ترمیم روابط، آرامش عمیق، و تجدید عشق در خانوادهتان را خواهید دید. چرا؟ چون خدا خود وعده داده است که خانه ای که بر صخره کلام بنا شود، هرگز فرو نخواهد ریخت (متی ۲۴: ۷-۲۵).

مقدمه

خانواده یکی از مقدس‌ترین نهادهایی است که خداوند آن را از آغاز خلقت بنا نهاد. اولین رابطه انسانی در کتاب مقدس، رابطه یک زوج بود؛ آدم و حوا. این اتحاد نه تنها نشان‌دهنده نقشه خدا برای رشد انسان و استمرار نسل‌ها بود، بلکه تصویری از رابطه مسیح با کلیسای خود را منعکس می‌کرد.

امروزه، خانواده‌ها با چالش‌های فراوانی روبه‌رو هستند. فرهنگ‌های دنیوی، نقش‌های جنسیتی را تحریف کرده‌اند، عشق حقیقی با لذت‌های زودگذر جایگزین شده، و بسیاری از زوجها حتی معنای واقعی زندگی مشترک در خدا را نمی‌دانند. این کتاب برای تعلیم، اصلاح، بنای روحانی و ترمیم خانواده‌های مسیحی نوشته شده است تا در نور کلام خدا، الگویی آسمانی برای خانه‌های زمینی به دست آید.

فصل اول: منشأ و هدف خانواده در نقشه الهی

سرفصل‌ها:

- خانواده از دید خدا
- نقش زن و مرد در خلقت
- هدف ازدواج در مسیح
- تفاوت بین ازدواج دنیوی و ازدواج الهی

فصل دوم: نقش شوهر در خانواده مسیحی

نکات کلیدی:

- شبانی و سرپرستی در عشق
- مسئولیت روحانی مرد
- محبت کردن مانند مسیح (افسیان 5: 25)
- مراقبت، نیکویی و تأمید

فصل سوم: نقش زن در خانواده مسیحی

نکات کلیدی:

- احترام و اطاعت از روی محبت
- زیبایی درونی زن (اول پطرس ۵-۳:۴)
- زن حکیم و نقش او در ساختن خانه
- همیاری روحانی با شوهر

فصل چهارم: ارتباط میان والدین و فرزندان

آموزه ها:

- تعلیم در کلام خدا از کودکی (تثنیه ۷:۶)
- تربیت با محبت و انضباط (افسسیان ۴:۶)
- اهمیت الگو بودن والدین
- دعا برای فرزندان

فصل پنجم: حل تعارض ها در خانواده

مطالب:

- منشأ اختلاف ها در نور روح
- آشتی بر اساس محبت و بخشش
- یادگیری، گوش دادن و صحبت کردن در روح
- راهکارهای روحانی برای بازسازی رابطه

فصل ششم: رابطه جنسی در ازدواج مسیحی

نکات:

- تقدس و زیبایی رابطه جنسی
- وحدت روح، جسم و جان
- پرهیز از ناپاکی و تأثیر آن در رابطه
- صداقت و صمیمیت در بستر

فصل هفتم: زمانی که فقط یکی از زوجین مسیحی است

توصیه‌های روحانی:

- محبت بدون قضاوت (اول قرن‌تیاں ۱۶-۷: ۱۲)
- دعا برای نجات همسر
- داشتن ثمرات روح به عنوان شهادت
- صبور، احترام و رشد فردی در مسیح
- مشارکت با کلیسا برای تقویت روح

فصل هشتم: خانه‌ای که خدا آن را بنا می‌کند

ویژگی‌های یک خانه مسیحی:

- دعا و پرستش مشترک
- تصمیم‌گیری با هدایت روح
- مشارکت خانوادگی در کلیسا
- استفاده از کلام خدا به عنوان معیار

دستورالعمل عشق ورزیدن (عملی برای زوج ها)

1. هر روز یک جمله محبت آمیز به همسرت بگو
2. حداقل هفته ای یکبار با هم دعا کنید و از خدا برای هم شکرگزاری کنید
3. با هم کتاب مقدس بخوانید و یک آیه را حفظ کنید
4. در مشاجره، سکوت کن، دعا کن، و بعد با محبت صحبت کن
5. برای هم وقت بگذارید؛ حتی اگر زمان کوتاه باشد، با تمام دل باشد
6. عیب ها را نپوشان، بلکه در مسیح حل کن
7. همیشه ببخش، حتی اگر حق با توست
8. دست در دست هم آینده را در مسیح ببینید و بسازید

فصل اول: منشأ و هدف خانواده در نقشه الهی

1. خانواده از دیدگاه خدا

خانواده اولین نهادی است که خدا در زمین بنیان نهاد. پیش از تأسیس حکومت، دین، یا اجتماع، خدا یک خانواده بنا کرد. در کتاب پیدایش ۱۸:۲ می‌خوانیم:

«خداوند خدا گفت: نیکو نیست که آدم تنها باشد؛ او را معاونی موافق وی بسازم.»

خدا، انسان را برای زندگی اجتماعی، محبت‌آمیز و مشارکتی آفرید. این تصمیم الهی، نشان دهنده ضرورت ارتباطی عمیق میان انسانها بود. خانواده، محیطی برای رشد در عشق، حفاظت، پذیرش و شکل‌گیری هویت روحانی انسان است. وقتی خدا زن را برای مرد آفرید، نه تنها کمبود تنهایی آدم را برطرف کرد، بلکه طرح کامل محبت و اتحاد را به تصویر کشید. ازدواج، آغازی برای ساختار خانواده است و خانواده مکان تحقق اراده خدا در زمین می‌شود.

خانواده در نقشه خدا:

- کانون محبت غیرمشروط
- بستری برای تعلیم نسل‌ها در ایمان
- مکانی برای تمرین وفاداری و فداکاری
- ابزاری برای اجرای اراده خدا در جامعه

2. نقش مرد و زن در خلقت

در پیدایش ۲۷:۱ آمده است:

«و خدا انسان را به صورت خود آفرید، او را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را مرد و زن آفرید»

از دید خدا، مرد و زن هر دو به صورت او آفریده شده‌اند. این یعنی کرامت، ارزش و هویت آنها برابر است، اما نقش‌ها و مسئولیت‌های آنها متفاوت و مکمل یکدیگر است.

نقش مرد:

- پیشگام در محبت، هدایت، و حفاظت
- مسئول تصمیم‌گیری با هدایت روح خدا
- نمونه‌ای از مسیح برای خانواده

نقش زن:

- یاور حکیم، همراهی محترم، و مدیر داخلی خانه
- کمک به ایجاد محیطی امن، محبت‌آمیز و پر از آرامش
- تقویت روحانی خانواده با ایمان و دعا

این نقش‌ها نه بر اساس قدرت یا سلطه، بلکه بر اساس محبت، عهد و اطاعت از خدا تعریف شده‌اند.

3. هدف ازدواج در مسیح

در افسسیان ۳۲-۵:۲۵، پولس رسول ازدواج را تصویر زنده ای از رابطه میان مسیح و کلیسا معرفی می‌کند. ازدواج مسیحی یک اتحاد مقدس است که بر عهد، محبت و فداکاری استوار است.

اهداف ازدواج مسیحی:

- عهد دائمی: ازدواج در مسیح قرارداد نیست، بلکه عهدی است که توسط خدا تنظیم می‌شود. در عهد، وفاداری حتی در سختی‌ها حفظ می‌شود.
- اتحاد روح، جان و جسم: اتحاد عمیق که ثمرات روحانی و جسمانی دارد (پیدایش ۲:۲۴)
- رشد روحانی مشترک: دو نفر که با هم در خدا رشد می‌کنند، قوی‌تر از یکی هستند.
- شهادت به دنیا: ازدواجی سرشار از عشق الهی، شهادتی زنده به فیض و قدرت خداست.

4. تفاوت ازدواج دنیوی و ازدواج الهی

ازدواج دنیوی بیشتر بر اساس منافع شخصی، احساسات گذرا یا جذابیت‌های بیرونی شکل می‌گیرد. اما ازدواج در خداوند، ثمره هدایت روح القدس، مشورت در کلام، و اطاعت از نقشه الهی است.

ازدواج الهی	ازدواج دنیوی
بر پایه عهد، فداکاری و محبت الهی	بر پایه جذابیت، منافع و لذت
در سختی‌ها استوار به فیض خدا	در برابر مشکلات شکننده
هدف، جلال خدا و بنای شریک زندگی	هدف، رضایت شخصی است
با هدایت روح القدس و دعا	بدون نقش روح خدا

فصل دوم: نقش مرد در خانواده مسیحی

در طراحی الهی خدا برای خانواده، مرد به عنوان سر خانواده تعیین شده است. اما این «سر بودن» به معنای سلطه‌گری یا زورگویی نیست، بلکه مسئولیتی مقدس برای رهبری در محبت، خدمت و فداکاری است. در افسسیان ۵: ۲۳ می‌خوانیم:

«زیرا شوهر، سر زن است، همان‌گونه که مسیح سر کلیساست و او خود نجات دهنده بدن است.»

1. رهبری در محبت، نه سلطه

وقتی کتاب مقدس می‌گوید مرد سر زن است، این نقش را با رهبری مسیح مقایسه می‌کند. مسیح، با اینکه پادشاه است، خود را خادم ساخت و جان خود را برای کلیسا داد. مرد نیز باید با همین روحیه خدمت، خانواده اش را هدایت کند. رهبری او باید بر پایه این ویژگی‌ها باشد:

- محبت بی‌قید و شرط
- فداکاری و گذشت
- صبری و دل‌رحمی
- هدایت با مشورت روح القدس

- رهبری واقعی، باعث امنیت و آرامش زن می‌شود، نه ترس و ناامنی.

2. نمونه بودن در پرستش و دعا

یکی از مهم‌ترین مسئولیت‌های مرد مسیحی، پیشگامی در زندگی روحانی خانواده است. شوهر باید:

- دعاکننده ای وفادار برای همسر و فرزندان باشد
- کلام خدا را بخواند، تعلیم دهد و به آن عمل کند
- خانواده را به پرستش و اطاعت از خدا سوق دهد

در کتاب یوشع ۲۴: ۱۵، یوشع می‌گوید:

«اما من و خاندان من، خداوند را عبادت خواهیم نمود.»

این جمله باید شعار قلبی هر مردی باشد که خانواده اش را در مسیر خدا هدایت می‌کند.

3. محبت کردن مانند مسیح

افسیان ۵: ۲۵ می‌گوید:

«ای شوهران، زنان خود را محبت نمایید، چنان که مسیح نیز کلیسا را محبت نمود و جان خود را برای آن داد.»

محبت مرد به زن، نباید فقط احساسی و کلامی باشد، بلکه باید:

- فداکارانه و عملی باشد
 - شامل درک، احترام، شنیدن و توجه به نیازهای زن باشد
 - همراه با تأمین روحی، عاطفی و جسمانی باشد
- این محبت باید به قدری خالص باشد که زن احساس کند عزیزترین شخص در قلب شوهرش است.

4. تأمین‌کننده و محافظ خانه

در عهد قدیم و جدید، مرد وظیفه تأمین نیازهای خانواده را بر عهده دارد؛ اما این تأمین فقط مالی نیست، بلکه شامل:

- تأمین عاطفی: وقت گذاشتن، حمایت، تأیید
- تأمین فکری: مشورت دادن، تشویق به رشد
- تأمین روحانی: دعا کردن، تعلیم کلام، ایجاد فضای الهی

در اول تیموتاؤس ۸:۵ می‌خوانیم:

«اگر کسی در پی تأمین نیازهای خانواده اش نباشد، از ایمان انکار کرده و بدتر از بی‌ایمان است.»

۵. مردی که در روح رشد می‌کند

برای اینکه مرد بتواند نقش خود را درست ایفا کند، باید خودش رابطه‌ای زنده با خدا داشته باشد:

- در دعا و مشارکت با روح القدس قوی باشد
- از گناه و خودخواهی دوری کند
- در کلام خدا ریشه دار شود
- در فروتنی و حکمت رشد کند

نکته کاربردی برای تمرین:

در پایان این فصل، پیشنهاد می‌شود هر مرد این سه عمل را به صورت مداوم انجام دهد:

1. هر روز برای همسر و فرزندان خود دعا کند
2. حداقل هفته‌ای یکبار با خانواده درباره کلام خدا صحبت کند
3. به همسر خود با زبان و عمل بگوید که او را همان‌گونه که هست، محبت می‌کند

فصل سوم: نقش زن در خانواده مسیحی

زن در طرح الهی، شریک و یاور مرد است. خداوند زن را برای تحقیر یا پایین تر دانستن از مرد نیافرید، بلکه برای تکمیل و تکامل خلقت، برای همراهی، و برای آفرینش نسلی مقدس در نور کلام، زن را آفرید.

در امثال ۳۱: ۱۰ می‌خوانیم:

«زن فاضله کیست؟ قیمت او از لعل‌ها بیشتر است.»

این جمله به‌خوبی شأن و ارزش زن در چشم خدا را نشان می‌دهد.

1. زن، یاور مرد و ستون خانه

در پیدایش ۲: ۱۸، خدا فرمود:

«او را معاونی موافق وی بسازم.»

کلمه معاون به معنای همکار، پشتیبان و همراه است، نه فردی پایین‌تر یا کم‌ارزش‌تر.

زن، قلب تپنده خانه است. او محیط خانه را شکل می‌دهد؛ نه فقط با کارهای فیزیکی، بلکه با محبت، دعا و حکمت. زن می‌تواند با زبان و روح خود، آرامش یا آشفتگی وارد خانه کند.

در امثال ۱:۱۴ آمده است:

«زن حکیم خانه خود را بنا می‌نهد، اما زن جاهل آن را با دست‌های خود خراب می‌کند.»
زن نقش مهمی در فضای روحانی، احساسی و اخلاقی خانه دارد.

2. احترام به شوهر در عشق، نه ضعف

افسسیان ۲۳-۵:۲۲ می‌فرماید:

«ای زنان، مطیع شوهران خود باشید، چنان‌که مطیع خداوند هستید.»
در دنیای امروز، کلمه «اطاعت» ممکن است بار منفی داشته باشد. اما در کتاب مقدس، اطاعت از شوهر بر اساس عهد محبت است، نه ترس یا زور. همان‌طور که کلیسا از روی عشق از مسیح پیروی می‌کند، زن نیز از روی محبت و احترام شوهر خود را پیروی می‌کند.

اطاعت یعنی:

- تشویق کردن، نه تحقیر کردن
- همکاری، نه مقابله
- افتخار دادن، نه رقابت کردن
- زنی که به شوهر خود احترام می‌گذارد، قلب او را تسخیر می‌کند.

3. زن روحانی، قلب خانه را به آسمان وصل می‌کند

زن، وقتی در دعا، پرستش، و کلام خدا زندگی می‌کند، می‌تواند نسل‌ها را تغییر دهد. تأثیر مادر روحانی، عمیق‌تر از هر تعلیمی است.

در دوم تیموتائوس ۱: ۵ پولس می‌نویسد:

«ایمان بی‌ریایی که نخست در مادر بزرگت لوئیس و مادرت اونی که ساکن بود،

و من یقین دارم که در تو نیز هست.»

زن مسیحی، نسل آینده را با ایمان خود شکل می‌دهد. او خانه را به مکانی برای

پرستش، دعا و آرامش تبدیل می‌کند.

4. شخصیت درونی زن از نظر خدا بسیار ارزشمند است

در اول پطرس ۴-۳:۳ آمده است:

«آرایش شما نه از بیرون، بلکه انسان درونی دل با روحی نرم و آرام باشد که در نظر خدا گرانبهاست.»

جذابیت واقعی زن، در زیبایی شخصیت درونی اوست. نرمی، آرامش، محبت، فروتنی، و وفاداری زن، خانه را به بهشت تبدیل می‌کند.

5. زن و نقش مادری در تعلیم نسل‌ها

زن، علاوه بر همسری، نقشی عظیم در مادری دارد. آموزش فرزندان، نه فقط در حرف بلکه در عمل، ایمان، و رفتار، از مهمترین وظایف اوست. زن با محبت و تربیت الهی‌اش، آینده نسل‌ها را بنا می‌سازد.

تمرین عملی برای زنان ایماندار:

1. هر روز برای شوهر و فرزندان دعا کن، حتی اگر کامل نیستند.
2. کلام خدا را بخوان و در دل نگاه دار، تا در سخن و رفتار، نور باشی.
3. از زبانت برای بنا استفاده کن، نه تخریب.
4. با فروتنی و احترام، قدرت محبت را آزاد کن.
5. به یاد داشته باش: تو عزیز، تأثیرگذار و پادشاه زاده هستی!

فصل چهارم: ارتباط میان والدین و فرزندان

خداوند فرزندان را عطیه‌ای الهی به والدین داده است. در مزامیر ۱۲۷:۳ آمده است:

«بنیان، میراث خداوند است؛ و میوه رحم، پاداش اوست.»

در نقشه خدا، خانه مکان تربیت نسل‌های آسمانی است. نقش والدین تنها مراقبت فیزیکی نیست، بلکه بیشتر از آن، تربیت روحانی، اخلاقی و روانی نسل آینده است. والدین ایماندار موظف‌اند فرزندان خود را در شناخت خدا، اطاعت از کلام و زندگی در راستی، تعلیم دهند.

1. تعلیم در کلام خدا از کودکی

در تثنیه ۶:۶-۷ خداوند می‌فرماید:

«و این سخنانی که من امروز تو را امر می‌فرمایم، در دل تو باشد. و آنها را به فرزندان خود بیاموز و درباره آنها هنگام نشستن در خانه و رفتن به راه، و هنگام خوابیدن و برخاستن، سخن بگو.»

این یعنی تعلیم الهی باید در بطن زندگی روزمره خانه جاری باشد:

- هنگام غذا خوردن، بازی، خرید یا خواب
- از طریق داستانهای کتاب مقدس
- در گفتگوهای عادی روزانه
- با الگوسازی در رفتار والدین

تعلیم نباید فقط در کلیسا یا یک ساعت خاص باشد، بلکه باید بخشی از فرهنگ خانه باشد.

2. تربیت با محبت و انضباط

در افسسیان ۴:۶ می‌خوانیم:

«ای پدران، فرزندان خود را به خشم میاورید، بلکه ایشان را در تربیت و تادیب خداوند پرورش دهید.»

تربیت سالم شامل دو عنصر مهم است:

- محبت: ارتباط، پذیرش، تشویق، امنیت عاطفی
- انضباط: حدود مشخص، آموزش رفتار صحیح، مسئولیت‌پذیری

تربیت درست، بدون خشونت و تحقیر است، بلکه با محبت و قاطعیت در روح القدس انجام می‌شود.

3. نقش پدر و مادر به عنوان الگو

فرزندان بیشتر از آنچه می‌شنوند، آنچه را که می‌بینند، می‌آموزند. اگر پدر دروغ بگوید، اگر مادر تلخی و گله داشته باشد، اگر دعوا، بی‌احترامی، یا غفلت در خانه باشد، فرزند همان را جذب می‌کند.

والدین باید:

- با یکدیگر در محبت رفتار کنند
- در حضور فرزندان دعا و پرستش کنند
- درباره ایمان، عیسی، و کلام با شور سخن بگویند
- اشتباه خود را بپذیرند و عذرخواهی کنند

ایمان در عمل، بیش از هزار موعظه تأثیر دارد.

4. دعا برای فرزندان، محافظت روحانی آنان است

یکی از مهمترین وظایف والدین، دعا برای فرزندان است. فرزندان در دنیایی آلوده به گناه، اغوا، رسانه و فشارهای اجتماعی رشد می‌کنند. والدین باید هر روز آنها را در حضور خدا بیاورند، اعلام کنند که فرزندانشان به خدا تعلق دارند، و بر آنها کلام خدا را جاری سازند.

نمونه‌هایی از دعای والدین برای فرزندان:

- اعلام محافظت خون عیسی بر ذهن و بدن فرزند
- دعا برای حکمت، بصیرت و فروتنی فرزند
- برکت دادن آینده او: ازدواج، شغل، خدمت، سلامتی
- دعا برای انتخاب دوستان درست و دوری از شرارت

تمرین عملی برای والدین:

۱. هر شب پیش از خواب، دست خود را بر فرزندت بگذار و بر او دعای برکت بخوان (مانند اعداد ۲۶-۶:۲۴)
۲. در خانه‌ات آیات کتاب مقدس نصب کن تا فرزندانت با آنها زندگی کنند.
۳. در هفته، زمانی خاص برای صحبت درباره خدا و دعا خانوادگی قرار بده.
۴. اشتباهات تربیتی گذشته را با فروتنی اصلاح کن. فرزند تو آینه شخصیت توست.

فصل پنجم: حل تعارض ها در خانواده

تعارض یا اختلاف، بخشی طبیعی از هر رابطه انسانی است؛ حتی در خانواده های مسیحی. اما آنچه تفاوت ایجاد می کند، نحوه مواجهه با تعارض هاست. خانواده ای که بر اساس کلام خدا بنا شده، یاد می گیرد چگونه از دل مشکلات، اتحاد عمیق تری بسازد.

در امثال ۱:۱۵ آمده است:

«جواب نرم، خشم را برمی گرداند؛ اما سخن تند، غضب را برمی انگیزد.»

۱. منشأ اختلاف ها در نور کلام

در یعقوب ۲-۴:۱ نوشته شده:

«از کجا جنگ ها و نزاع ها در میان شما می آید؟ آیا نه از شهوت هایی که در اعضای شما می جنگد؟»

منشأ بسیاری از تعارض ها این ها هستند:

- خودخواهی و انتظارات غیرواقعی
- نداشتن ارتباط شفاف
- بخشش ندادن و انباشته شدن دلخوری ها
- تأثیر گذشته های درمان نشده
- دخالت های دیگران یا فشارهای بیرونی (شغلی، مالی، خانوادگی)

شناخت علت اصلی دعاها، اولین گام برای حل آنهاست.

2. واکنش روحانی، نه احساسی

وقتی درگیری به وجود می‌آید، بیشتر مردم واکنشی احساسی نشان می‌دهند: فریاد، قهر، سکوت منفی یا تلافی. اما واکنش ایماندار باید از روح خدا سرچشمه بگیرد:

- با آرامش صحبت کردن، نه فریاد کشیدن
- شنیدن، نه قضاوت کردن
- صبر و فروتنی، نه اثبات حق به هر قیمت
- دعا کردن پیش از هر گفت‌وگوی حساس

در کولسیان ۱۳:۳ آمده است:

«یکدیگر را تحمل نموده، و اگر کسی از دیگری شکایتی دارد، یکدیگر را عفو نمایید، چنان که مسیح شما را عفو نمود.»

۳. اهمیت گفت‌وگو و شنیدن فعال

بسیاری از تعارض‌ها ریشه در سوءتفاهم دارند. گفت‌وگوی سالم و شنیدن فعال، ابزاری قدرتمند برای حل اختلاف است. وقتی همسرت صحبت می‌کند:

- قطع نکن
- دنبال پاسخ نباش؛ دنبال درک باش
- با زبان بدن (چشم، چهره، ژست‌ها) نشان بده که شنیده‌ای
- بازتاب بده: «آنچه می‌شنوم اینه که...» تا مطمئن شوی درست فهمیده‌ای

در امثال ۱۸:۱۳ نوشته شده:

«کسی که پیش از شنیدن، پاسخ دهد، برای او جهالت و ننگ است.»

۴. بخشش؛ کلید آزادی روحانی در خانواده

بدون بخشش، هیچ رابطه‌ای نمی‌تواند رشد کند. زخمی که التیام نیابد، چرکین می‌شود. بخشیدن به معنای تأیید اشتباه نیست، بلکه آزادی خود از اسارت تلخی است.

در افسسیان ۳۲-۴:۳۱ آمده است:

«هر گونه تلخی، خشم، غضب، فریاد، و کفر، با همه بدخواهی، از میان شما دور شود. و با یکدیگر مهربان باشید، دل‌سوز و یکدیگر را ببخشید، همانطور که خدا در مسیح شما را بخشیده است.»
بخشش در خانواده باید سبک زندگی باشد، نه یکبار عمل.

۵. بازسازی پس از تعارض

پس از حل یک درگیری، لازم است رابطه عمیق‌تر شود، نه فقط به ظاهر برگردد. این بازسازی نیاز دارد به:

- زمان برای شفا
- ایجاد فضای امن برای گفت‌وگو
- اعمال محبت عملی برای ترمیم اعتماد
- خواندن مشترک آیات کلام و دعا برای اتحاد

تمرین عملی برای زوج ها هنگام تعارض:

1. قانون سکوت الهی: در لحظه عصبانیت، هیچکدام صحبت نمیکنند؛ هر دو جداگانه دعا میکنند و تا فروکش کردن خشم، صبر میکنند.
۲. دعای آشتی: با هم دعا کنید و از خداوند بخواهید قلبهای شما را به هم نزدیک کند.
۳. دفتر ارتباط: اگر صحبت سخت است، احساسات را بنویسید و بدهید همسرتان بخواند.
4. جلسه هفتگی اتحاد: هر هفته زمانی را برای مرور قلبها، نیازها و مشکلات بگذارید.

فصل ششم: رابطه جنسی در ازدواج مسیحی

رابطه جنسی، برخلاف نگاه غلط دنیا یا برخی تفکرات مذهبی متعصبانه، بخشی از نقشه پاک خداست. خداوند آن را برای لذت، پیوند روحی و جسمی، و اتحاد عمیق بین مرد و زن در چارچوب ازدواج طراحی کرده است.

در پیدایش ۲:۲۴ آمده است:

«بنابراین مرد، پدر و مادر خود را ترک کرده، به زن خود خواهد پیوست و آن دو یک تن خواهند شد.»

۱. رابطه جنسی هدیه‌ای پاک و مقدس است

خدا نه تنها رابطه جنسی را طراحی کرد، بلکه آن را نیکو خواند. این رابطه در چارچوب عهد ازدواج، ابزاری برای:

- ابراز محبت
- ساختن اعتماد
- اتحاد جسمی و روحی
- شفا، آرامش و امنیت روانی

برخلاف آنچه فرهنگ دنیا می‌گوید، رابطه جنسی وسیله‌ای برای خودخواهی نیست، بلکه ابزاری است برای بخشیدن، نه گرفتن.

۲. رابطه جنسی و اتحاد روح، جسم و جان

در اول قرن‌تین ۱۶:۶ آمده است:

«آیا نمی‌دانید هر که با زن زناکار یکی شود، با او یک بدن است؟ زیرا می‌فرماید: آن دو یک تن خواهند شد.»

این نشان می‌دهد که رابطه جنسی فقط یک عمل جسمی نیست، بلکه باعث انتقال روح و اتحاد درونی نیز می‌شود. این اتحاد، وقتی در چارچوب ازدواج و در روح انجام شود، رابطه را تقویت کرده و آرامشی خاص به وجود می‌آورد.

اما در خارج از عهد ازدواج، همین رابطه می‌تواند موجب آسیب‌های روحی، احساس گناه، ترس و ناپاکی شود.

3. نقش محبت، درک و صمیمیت در رابطه جنسی

برای یک رابطه جنسی سالم، نیاز است که بین زن و شوهر:

- احترام عمیق و متقابل وجود داشته باشد
- شناخت عاطفی، کلامی و جسمی وجود داشته باشد
- فضا برای گفت‌وگو، ابراز خواسته‌ها و مرزها فراهم شود
- حس امنیت و اعتماد کامل باشد

در اول قرن‌تین ۵-۷:۳ پولس رسول می‌نویسد:

«شوهر باید وظیفه خود را نسبت به زن ادا کند، و همچنین زن نسبت به شوهر. زن بر بدن خود اختیار ندارد، بلکه شوهر. و همچنین شوهر بر بدن خود اختیار ندارد، بلکه زن. یکدیگر را محروم نسازید، مگر با رضایت هر دو برای مدتی، تا خود را به دعا مشغول سازید.»

این آیات نشان می‌دهند که رابطه جنسی، بخشی طبیعی و ضروری از زندگی زناشویی مسیحی است و نباید وسیله‌ای برای کنترل، تنبیه، یا امتناع دائمی شود.

4. پاکی در فکر، نگاه و رفتار

رابطه جنسی پاک، فقط در عمل نیست بلکه در فکر و نگاه نیز باید مقدس باشد. شوهر و زن باید خود را از خیالات شهوانی، پورنوگرافی، و مقایسه‌های دنیوی حفظ کنند.

در متی ۲۸:۵ عیسی می‌فرماید:

«اما من به شما می‌گویم: هر که به زنی نظر شهوت اندازد، در دل خود با او زنا کرده است.»

زن و مرد باید یکدیگر را تنها مرجع جنسی و عاطفی خود بدانند و دل خود را با کلام خدا پاک نگاه دارند.

تمرین عملی برای زوجها:

۱. با هم درباره احساسات و نیازهای خود در زمینه جنسی به آرامی و محبت صحبت کنید.
۲. پیش از رابطه، دعا کنید و از خداوند برای اتحاد جسم و روح خود برکت بخواهید.
۳. زمان و فضای اختصاصی برای رابطه عاشقانه و بدون استرس ایجاد کنید.
۴. از مقایسه، شرم یا فشار دوری کنید. صمیمیت با محبت و احترام رشد می‌کند.

فصل هفتم: زمانی که فقط یکی از زوجین مسیحی است

وقتی یکی از همسران ایمان آورده و دیگری هنوز در تاریکی است، ممکن است چالش‌های بسیاری در خانه به وجود آید: اختلاف در ارزشها، سبک زندگی، پرستش، تربیت فرزندان و حتی نگرش نسبت به مشکلات. اما خدا در چنین شرایطی هم نقشه‌ای نیکو دارد.

در اول قرن‌تین ۱۴-۱۲:۷ پولس رسول می‌گوید:

«اگر مرد ایمانداری، زن بی‌ایمانی دارد که راضی است با او زندگی کند، او را ترک نکند. و زن اگر شوهر بی‌ایمانی دارد که مایل است با او زندگی کند، او را ترک نکند. زیرا شوهر بی‌ایمان به واسطه زن مقدس شده، و زن بی‌ایمان به واسطه شوهر مقدس شده است.»

۱. محبت بدون قضاوت، کلید تأثیرگذاری

مسیحیان نباید همسر بی‌ایمان خود را قضاوت کنند یا با نگاه تحقیرآمیز برخورد نمایند. بلکه باید محبت خدا را بدون شرط و با فروتنی نشان دهند.

- به جای ایراد گرفتن، دعا کن
- به جای مجبور کردن، خدمت کن
- به جای گفتن موعظه، زندگی کن

در اول پطرس ۱:۳ آمده است:

«ای زنان، مطیع شوهران خود باشید، تا اگر بعضی از ایشان به کلام ایمان نیاورند، بدون کلام، از رفتار زنانشان مجذوب گردند.»

زندگی نیکو، متواضع، آرام و پرمحبت می‌تواند قلب سخت را نرم کند.

2. دعا، ابزار روحانی برای نجات شریک زندگی

دعای ایماندار، قدرت عظیمی دارد. در یعقوب ۵:۱۶ می‌خوانیم:

«دعای شخص پارسا، در عمل، بسیار قوت دارد.»

زن یا شوهری که مسیحی است، باید:

- هر روز شریک زندگی‌اش را در دعا بیاورد
 - بر او اعلام کند که از آن خداست
 - دعا کند که چشمان روحش باز شود
 - از روح القدس هدایت بطلبد تا زمان و نحوه شهادت دادن را بداند
- مهم است بدانیم که نجات در دست ما نیست؛ بلکه در دست خداست، اما ما واسطه دعا و محبت او هستیم.

3. ثمرات روح را زندگی کن

در غلاطیان ۲۳-۵:۲۲ آمده است:

«ثمرات روح عبارتند از: محبت، شادی، سلامتی، صبر، مهربانی، نیکویی، وفاداری، فروتنی، خوشتنداری.»

وقتی یکی از زوجین مسیحی است و با این ثمرات زندگی می‌کند:

- فضای خانه آرام تر می‌شود
- فرزندان جذب رفتار روحانی می‌شوند
- دل بی‌ایمان، بیشتر آماده دریافت کلام می‌شود

فریاد نمی‌تواند آنچه «ثمره روح» می‌تواند انجام دهد را انجام دهد.

4. صبوری، کلید تبدیل است

تبدیل قلب‌ها فرایندی است که گاهی زمان‌بر است. اگر در این مسیر خسته نشوی، با ایمان قدم برداری، و نگاهت را به خدا بدوزی، ثمره خواهی دید.

در غلاطیان ۹:۶ آمده است:

«نیکویی را به عمل آوردن خسته نشویم؛ زیرا در وقت معین درو خواهیم کرد، اگر سست نشویم.»

بسیاری از ایمانداران، پس از سالها دعا، محبت و صبر، شاهد ایمان آوردن همسر خود شده‌اند. پس امیدت را از دست نده!

توصیه‌های عملی برای زوج‌هایی که همسرشان ایمان نیاورده:

1. هر روز با صدای آهسته، نام همسرت را نزد پدر آسمانی ببر.
2. برای همسر خود کتاب مقدس بخوان، بلکه بگذار زندگیت، انجیل زنده باشد.
3. با همسرت در کارها، مسائل خانه، تصمیمات مالی و تربیت فرزندان، مشارکت کن؛ ولی مرزهای ایمانت را حفظ کن.
4. به کلیسا برو، ولی بدون تحقیر کردن شریک زندگیت، او را تشویق کن، نه اجبار.

فصل هشتم: خانه‌ای که خدا آن را بنا می‌کند

در مزمور ۱:۱۲۷ می‌خوانیم:

«اگر خداوند خانه را بنا نکند، بنّایان بیهوده زحمت می‌کشند.»

بسیاری از خانواده‌ها، هرچند زیر یک سقف زندگی می‌کنند، اما خانه‌شان فاقد حضور خداست. خانه‌ای که توسط خدا بنا می‌شود، خانه‌ای است که محبت، صلح، شادی، حکمت و هدف آسمانی در آن جاری است. در این فصل، نشانه‌ها و راههای ساختن خانه‌ای که خدا آن را بنا می‌کند را بررسی می‌کنیم.

1. حضور خدا در مرکز خانه

خانه‌ای که خدا را در مرکز خود دارد :

- برنامه‌های روزانه اش با دعا آغاز می‌شود
- تصمیم‌گیری هایش با مشورت روح القدس انجام می‌شود
- اعضای آن از خداوند و کلامش حساب می‌برند

- به جای ترس، ایمان؛ به جای تلخی، بخشش؛ و به جای ناله، شکرگزاری در آن جریان دارد.

متی ۲۰:۱۸ می‌گوید:

«زیرا هر جا دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من در آنجا در میان ایشان هستم.»

وقتی زن و شوهر هر روز، حتی دقایقی کوتاه، با هم در حضور خدا وقت بگذرانند، خانه‌شان محیطی برای ملاقات با خدا می‌شود.

2. کلام خدا، معیار تصمیم‌گیری

در دوم تیموتائوس ۱۷-۱۶:۳ آمده است:

«تمامی کتب مقدس از الهام خداست و به جهت تعلیم، تنبیه، اصلاح و تربیت در عدالت نافع است.»

در خانه‌ای که خدا آن را بنا می‌کند:

- اختلافها بر اساس کلام خدا حل می‌شود، نه بر اساس غرور
- رفتارها و نگرشها با کلام سنجیده می‌شود
- فرزندان، اطاعت از خدا را نه تنها می‌شنوند، بلکه می‌بینند

- خانه‌ای که بدون کلام اداره شود، دیر یا زود در تاریکی و بی‌هدفی فرو خواهد رفت.

3. محبت عملی؛ نه فقط گفتاری

در اول یوحنا ۱۸:۳ آمده است:

«ای فرزندان من، محبت را به زبان و گفتار نکنیم، بلکه به عمل و راستی.»

محبت در خانه باید دیده و حس شود:

- گفتن «دوستت دارم» باید با عمل همراه باشد.
- احترام متقابل، شنیدن یکدیگر، و مراقبت عاطفی، نشانه‌های محبت‌اند.
- بخشش سریع، حمایت در بحران، تشویق در ضعف و شادی در موفقیت‌ها از ثمرات محبت‌اند.

محبت الهی خانه را گرم، زنده و مقاوم در برابر طوفانها می‌سازد.

۴. مشارکت خانوادگی در کلیسا و خدمت

خانه‌ای که خدا آن را بنا کرده، از خدمت خداوند جدا نیست. هر عضوی، بر حسب استعداد، بخشی از خدمت خداست.

- شرکت در جلسات کلیسا به صورت خانوادگی
- تربیت فرزندان در مسیر خدمت به خدا
- مهمان‌نوازی، شراکت در نیازهای دیگران، و خدمت به عنوان خانه‌ای باز برای خدا

در اعمال رسولان ۳۱:۱۶ آمده است:

«ایمان آور به خداوند عیسی مسیح، تا تو و اهل خانه‌ات نجات یابید.»

نجات، رشد، خدمت و جلال خدا باید در خانه دیده شود.

۵. پایداری در طوفانها با ایمان

خانه‌ای که خدا بنا می‌کند، هرچند از طوفانها در امان نیست، اما فرو نمی‌ریزد. زیرا بر صخره کلام و ایمان بنا شده است.

متی ۲۵-۲۴:۷ می‌گوید:

«هر که این سخنان مرا بشنود و به آنها عمل کند، مانند مردی حکیم است که خانه‌اش را بر صخره ساخت... بادهای وزیدند و بر آن خانه کوبیدند، اما نریخت.»

چنین خانه‌ای در بحرانها فرو نمی‌پاشد، بلکه قوی‌تر می‌شود.

تمرین عملی برای بنای خانه‌ای الهی:

۱. زمانی روزانه برای دعا و خواندن کلام خدا با خانواده قرار بده.
۲. جلسه هفتگی خانوادگی داشته باش: برای صحبت، پرستش، و برنامه‌ریزی روحانی.
۳. در خانه خود آیات و جملات روحانی نصب کن تا یادآور هویت‌تان باشد.
۴. دعا کن که خانه‌ات محل حضور خدا، محبت، شفا و دعوت دیگران به خدا باشد.

فصل نهم: عشق در خانواده، بر اساس حقیقت کلام خدا

عشق، اساس تمام نقشه خدا برای بشریت است. عشق، هویت خداست و محبت او، بزرگترین نیرویی است که انسان می‌تواند درک و تجربه کند. در خانواده، عشق نه تنها پایه اتحاد است، بلکه فضای رشد روح، جان و جسم را نیز فراهم می‌آورد.

در اول یوحنا ۴:۸ می‌خوانیم:

«خدا محبت است.»

نه اینکه فقط خدا محبت می‌کند، بلکه او خود محبت است. پس هر عشقی که از او نیست، عشق حقیقی نیست؛ و هر خانه‌ای که محبت خدا را نشانده، دیر یا زود از هم می‌پاشد.

۱. عشق، احساسی زودگذر نیست؛ طبیعت الهی است

در فرهنگ دنیا، عشق یک هیجان یا کشش احساسی تلقی می‌شود. اما در کلام خدا، عشق یک ماهیت روحانی، یک تصمیم آگاهانه و یک شیوه زندگی الهی است.

در اول قرن‌تین ۱۳، عشق این‌گونه توصیف می‌شود:

«محبت بردبار و مهربان است؛ حسد نمی‌ورزد؛ فخر نمی‌فروشد؛ خودبینی نمی‌کند؛ بی‌ادب نیست؛ نفع خود را نمی‌جوید؛ به راحتی خشمگین نمی‌شود؛ کینه به دل نمی‌گیرد؛ از بدی خوشحال نمی‌شود، اما با راستی شادی می‌کند. در همه حال تحمل می‌کند، باور می‌کند، امیدوار است و پایدار می‌ماند.»

این محبت، همان محبت آگاهانه است؛ یعنی نوعی عشق که از خدا می‌آید و انسان به‌تنهایی قادر به تولید آن نیست، مگر از طریق روح القدس.

۲. عشق در خانواده، هدیه و فرمان الهی است

در یوحنا ۱۳: ۳۴ عیسی فرمود:

«حکم تازه ای به شما می‌دهم که یکدیگر را محبت نمایید، چنان‌که من شما را محبت نمودم.»

این حکم، فقط به کلیسا یا دوستان محدود نیست، بلکه باید اول در خانه‌ها اجرا شود:

- شوهر، زنش را آن‌گونه که مسیح کلیسا را محبت کرد، محبت کند (افسیان ۵: ۲۵)
- زن، شوهر خود را با احترام و وفاداری محبت کند
- والدین، فرزندان را در محبت تربیت کنند، نه در ترس
- فرزندان، با محبت و اطاعت، پاسخ عشق والدین را بدهند

۳. عشق، در سختی‌ها ثابت می‌ماند

محبت واقعی در زمان راحتی سنجیده نمی‌شود، بلکه در سختی‌ها، زخم‌ها، کمبودها و فشارها آشکار می‌شود.

در رومیان ۸:۵ آمده است:

«اما خدا محبت خود را به ما در این ظاهر کرد که هنگامی که هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد.»

محبت یعنی:

- بخشش در مقابل توهین
- صبوری در برابر نادانی یا ضعف
- حمایت در زمان شکست
- حفظ عهد حتی وقتی طرف مقابل تغییر نکرده

۴. عشق، تصمیمی روزانه است

هر روز باید تصمیم بگیری که محبت کنی، حتی وقتی احساسش نیست. تصمیم بگیری که ببخشی، گوش بدهی، بمانی، خدمت کنی، دعا کنی، و نیکی کنی. محبت عملی است، نه فقط احساسی. و تصمیمی است که از روح خدا قوت می‌گیرد.

نحوه عشق‌ورزیدن عملی در خانواده

الف) در کلام

- سخنان محبت‌آمیز، تشویق، تأیید، احترام
- خودداری از تحقیر، مسخره کردن، مقایسه
- گفتن «دوستت دارم»، «ازت ممنونم»، «باعث افتخار می‌م

ب) در رفتار

- کمک کردن در کارهای خانه
- توجه به نیازهای احساسی و جسمی همسر
- وقت‌گذراندن با فرزندان، شنیدن دغدغه‌هایشان

ج) در انتخابها

- انتخاب بخشش به جای انتقام
- وفاداری حتی در وسوسه‌ها
- فداکاری برای راحتی دیگران

د) در دعا و پرستش

- دعای مشترک با همسر
- دعا برای رشد روحانی فرزندان
- تقدیم خانواده به خدا، هر روز

۵. عشق، خانه را به پادشاهی خدا تبدیل می‌کند

جایی که محبت الهی حضور دارد:

- شیطان جایی ندارد
- تلخی و زخم‌ها شفا می‌یابند
- اعتماد بازسازی می‌شود
- برکت خدا جاری می‌شود

تمرین روزانه برای رشد در محبت:

۱. هر روز یک عمل محبت‌آمیز آگاهانه برای همسرت انجام بده، حتی اگر کوچک باشد.
۲. در پایان هر روز، از خودت بپرس: آیا امروز با محبت رفتار کردم؟
۳. در دعا از روح القدس بخواه که محبت خدا را در قلبت تازه کند.

دستورالعمل عشق ورزیدن برای زوجها

(تمرین‌های عملی برای زنده نگهداشتن محبت در زندگی زناشویی)

محبت، فقط یک احساس نیست؛ یک تصمیم، یک عهد، و یک سبک زندگی است. بسیاری از زوجها پس از ازدواج، تحت فشارهای زندگی، دغدغه‌ها، و روزمرگی، محبت خود را کمرنگ می‌کنند. اما محبت، مانند آتش است؛ اگر سوخت نگیرد، خاموش می‌شود. خدا می‌خواهد محبت شما هر روز تازه، پررنگ و عملی باشد.

که در این بخش، دستورالعملی روحانی، عاطفی و کاربردی برای زوجهای مسیحی تهیه کرده ایم تا به کمک آن بتوانند شعله محبت را زنده نگاه دارند.

۱. هر روز یک جمله محبت‌آمیز به همسرت بگو

کلام قدرت دارد. با یک جمله کوتاه مثل «قدردانتم»، «ازت ممنونم»، «دوستت دارم» می‌توان روز همسرت را ساخت و دل او را تقویت کرد.

امثال ۱۶: ۲۴ می‌گوید:

«کلام های خوش چون شهد است، شیرین برای جان و شفا برای استخوان ها.»

۲. هر هفته زمانی مخصوص برای باهم بودن تعیین کنید

این زمان می‌تواند یک شام ساده، پیاده روی، یا گفت‌وگوی قلبی در خانه باشد. مهم نیست کجا، مهم این است که بدون تلفن، تلویزیون یا حواس‌پرتی، فقط برای هم وقت بگذارید.

۳. با هم دعا کنید و برای هم دعا کنید

نیروی دعا، دیوارهای سخت را می‌شکند و دلها را به هم نزدیک می‌سازد. حتی دعایی ساده با هم، خانه را آسمانی می‌کند.

متی ۱۸: ۱۹ می‌فرماید:

«اگر دو نفر از شما بر زمین درباره امری توافق کنند و بخواهند، از

جانب پدر آسمانی عطا خواهد شد.»

۴. ببخش، زود ببخش، همیشه ببخش

نباید کینه یا دلخوری حتی یک شب در دل شما بماند.

افسیان ۲۶:۴ می‌گوید:

«بر شما خشم آید، اما گناه مکنید؛ و آفتاب بر خشم شما غروب نکند.»

بخشش، ریشه محبت است.

۵. همسرت را در دعای شخصی‌ات بلند کن

در تنهایی‌ات، همسرت را برکت بده، برای آرامش، رشد روحانی، موفقیت و سلامتی او دعا کن. دعای تو نوری است که بر زندگی‌اش می‌تابد.

۶. در لحظه‌های سخت، در کنار هم بایستید

مشکلات مالی، بیماری، اشتباهات و فشارها، فرصت‌هایی هستند تا وفاداری خود را ثابت کنید. نگذارید سختی‌ها شما را از هم دور کند، بلکه به هم نزدیک‌تر شوید. یکدیگر را در آغوش بگیرید هر روز و به هم کلماتی کاملاً پر محبت بیان کنید.

۷. با نگاه احترام، نه قضاوت، به هم نگاه کنید

محبت واقعی احترام می‌آورد. از تحقیر، مقایسه، فریاد و بی‌احترامی پرهیزید. یاد بگیرید یکدیگر را در ضعف‌ها نیز بپذیرید. اگر کوتاهی در یکدیگر دیدید بجای بیان آن در آن قسمت شما کوشا تر باشید و کمک کنید تا آن ضعف برطرف شود.

۸. وفاداری را سبک زندگی خود سازید

نه فقط از خیانت جسمی، بلکه از خیانت احساسی، فکری و حتی مقایسه‌های ذهنی دوری کنید. وفاداری یعنی دل و فکر و نگاهت تنها برای

همسرت باشد.

۹. با هم خدمت کنید

با هم در کلیسا، کمک به دیگران، یا حتی تربیت فرزندان خدمت کنید. وقتی با هم برای خدا می‌ایستید، رابطه تان نیز مستحکم تر می‌شود.

۱۰. همیشه با عشق، نه عادت، زندگی کنید

یادآوری لحظات اول عشق، یادداشت‌های عاشقانه، یادبودها، جشن‌های کوچک، هدیه‌های بی‌مناسبت، و توجه به جزئیات، محبت را زنده نگاه می‌دارند. عاشق بمان، چون خدا عاشق است.

پایان کتاب

اکنون که این کتاب را به پایان رساندی، دعا می‌کنم که خانه‌ات پُر از حضور خداوند، قلبت پُر از محبت، و رابط‌ه‌ات در اتحاد آسمانی ریشه دار شود.

مهدی بادان فیروز (یوحنا‌ی رسول) – ۲۰۲۵ سرپرست کلیسای امیدنو۷
تمامی حقوق این اثر محفوظ است.

ارتباط با کلیسای امیدنو۷

اگر در مسیر خواندن این کتاب، قلب شما لمس شد یا احساس کردید که نیاز به مشارکت، دعا، مشاوره خانوادگی یا ارتباط بیشتر با بدن مسیح دارید، ما در کلیسای امیدنو۷ با آغوشی باز، آماده ایم تا همراه شما باشیم.

نام کلیسا: امیدنو ۷

آدرس: کرواسی، زاگرب، لاستوسکا اولیتسا A ۲

ایمیل: omideno7church@gmail.com

وبسایت: omideno7church.com

تلفن تماس: +385917880824

یوتیوب: [omideno7](https://www.youtube.com/omideno7)

اینستاگرام: [omideno7](https://www.instagram.com/omideno7)